

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120293275
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120293275.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. M., Z.-G., Z. XXX/X, t.č. A. X. C. XXX, XXX XX A., Česká republika, o zaplatenie 3.228,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4Csp/64/2020-234 zo dňa 31. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanej nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, keď vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu (A. A., a.s.) uzatvoril so žalovanou dňa 05.03.2015 Zmluvu o splátkovom úvere č. 5068734767, na základe ktorej žalovanej poskytol peňažné prostriedky 2.000,- eur. A. A., a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 postúpila pohľadávku na žalobcu. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt ex offio skúmal aktívnu vecnú legitímáciu za splnenia podmienok podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ZoSÚ) a podmienky upravené v § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ZoB). Pôvodný veriteľ výzvou z 10.04.2018 oznámil žalovanej ako dlžníčke, že ku dňu 10.04.2018 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 921,04 eur. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti 13.05.2018 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery A. A., a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 a z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 12.05.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy, pričom pohľadávku vo výške 2.627,20 eur je povinná uhradiť do 15 dní. Preskúmaním výzvy z 10.04.2018 možno konštatovať, že pôvodný veriteľ neuviedol žalovanej ako dlžníčke, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní, oznámil len celkovú dlžnú sumu, so splácaním ktorej bola žalovaná v omeškaní. Preto tento jednostranný právny úkon je neplatný pre jeho neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) čo do identifikácie omeškanej splátky. Preto zosplatenie celého úveru bolo vykonané v rozpore so zákonom a pri postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky v § 17 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ v spojení s § 92 ods. 8 ZoB. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, avšak úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže si tieto neuplatnila a zo spisu jej preukázateľne žiadne trovy nevyplývajú.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva tak, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ bola zamietnutá žaloba z dôvodu neurčitosti výzvy z 10.04.2018 poukázal na princíp právnej istoty s odkazom na rôzne rozhodnutia Ústavného súdu SR. Nestotožňuje s právnym záverom o neurčitosti výzvy, pričom tento záver považuje za neodôvodnený, ojedinelý a nesprávny. Rozhodnutie je nepreskúmateľné a svojvoľné. Postupca nemal zákonom predpísanú povinnosť uvádzať konkrétne označenie splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania. Pri zosplatňovacej výzve zákon jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Zároveň v tejto časti napadnuté rozhodnutie by malo byť odôvodnené vyčerpávajúco, najmä ak spomenuté osobitné náležitosti nevyplývajú z právnych predpisov. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, a to Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12CoCsp/25/2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/31/2020, Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17CoCsp/15/2021, Krajského súdu Košice sp.zn. 2CoCsp/83/2021. Podľa ústavne konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 242/07), pričom v danom prípade súd postupoval v rozpore s rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu SR. Vo veci nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu žalovanú dňa 10.04.2018 v súlade s § 53 ods. 9 OZ vyzval uhradiť sumu 921,04 eur s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ku ktorej došlo podaním zo dňa 13.05.2018 pre nezaplatenie splátky dňa 10.05.2018, keď žalovaná bola v dlhšom ako trojmesačnom omeškaní s plnením splátok. Oprávnenie právneho predchodcu žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie inej splátky, ako splátky bezprostredne predchádzajúcej uplatneniu tohto práva zaniklo v súlade s § 565 OZ splatnosťou ďalšej splátky úveru a jediná splátka, pre ktorú ku dňu 13.05.2018 mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, je splátka splatná dňa 10.05.2018 za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Z uvedeného dôvodu pre všetky splátky, ktoré predchádzajú uplatneniu tohto práva plynie samostatná trojročná premlčacia doba od splatnosti tej-ktorej splátky a pre všetky splátky, ktoré nasledujú po uplatnení tohto práva plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva (Krajský súd Nitra sp.zn. 12CoCsp/11/2020, 5Co/114/2017, Krajský súd Bratislava sp.zn. 15CoCsp/13/2020). Bolo preukázané, že došlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru. V konaní bolo rovnako preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti záväzku dlhšie ako 90 kalendárnych dní a postupom bola opakovane vyzývaná na úhradu omeškaných splátok. Aj po mimoriadnej splatnosti úveru pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy dňa 26.03.2019 a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo dňa 24.06.2019, a preto boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky. Poukázal v tejto súvislosti na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobe sa vyhovie v celom rozsahu a prizná sa mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nesúhlasí s odvolaním.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie, a to v zákonnej lehote (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Súd prvej inštancie správne posúdil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení č.k. 7CoCsp/2/2022-199), keď tento neunesol dôkazné bremeno, či boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB.

6. Podľa § 17 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, (b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 162/2020, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým číslom 6/2022, v ktorom bola vyslovená právna veta: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“

10. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Sankcia neplatnosti právneho úkonu sa viaže k požiadavkám prejavu vôle, ktorý je neurčitý, ak je nejasný jeho obsah, teda, keď sa konajúcemu nepodarilo obsah vôle jednoznačným spôsobom stanoviť. Záver o neurčitosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k spoľahlivému poznaniu, čo chcel účastník prejavíť. V zmysle Občianskeho zákonníka je teda potrebné právny úkon považovať za určitý a zrozumiteľný, ak je z neho zrejmé, kto tento právny úkon robil a čo je jeho predmetom, pričom tento predmet musí byť definovaný tak, aby nemohlo dôjsť k zámene za veci podobného druhu. Keď je obsah právneho úkonu zaznamenaný písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný.

11. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Účelom ust. § 53 ods. 9 OZ je ochrana spotrebiteľa, a teda bol to úmysel zákonodarcu, keď v prípade spotrebiteľských zmlúv, pri využití dodávateľom právo mimoriadnej splatnosti úveru upravil omeškanie spotrebiteľa tak, že uvedené omeškanie musí trvať minimálne 3 mesiace a dodávateľ môže zosplatiť mimoriadne úver najskôr po uplynutí 3 mesiacov omeškania. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej výzvy oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatiť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí.

12. Predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktojej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zrejmé splnenie

podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhlásení predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejme jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števec a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576.

13. K odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevyučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

14. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

15. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018 je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa ZoB, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle ZoB pod dohľad Národnej banky Slovenska.“

16. Právny predchodca žalobcu A. A., a.s. ako veriteľ dňa 05.03.2015 uzavrel Zmluvu o splátkovom úvere so žalovanou ako dlžníčkou, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 84-ich mesačných splátkach po 46,37 eur splatných k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka 10.04.2015 a posledná splátka dňa 10.03.2022. Žalobca predložil výzvu adresovanú žalovanej zo dňa 10.04.2018 na zaplatenie omeškanej splátky 921,04 eur do 15 dní od doručenia výzvy (č.l. 50), s poučením, že v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Podaním zo dňa 13.05.2018 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.05.2018 a celú pohľadávku vo výške 2.627,20 eur vyzval žalovanú uhradiť do 15 dní.

17. Aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný. Vo výzve z 10.04.2015 a vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru absentuje špecifikácia pohľadávky, resp. jej časti po splatnosti, t.j. ani jedna listina neobsahuje informáciu, s ktorou splátkou a za aké obdobie sa žalovaná dostala do omeškania, konkrétne pre ktorú omeškanú splátku vyhlasuje mimoriadnu splatnosť. S poukazom na § 53 ods. 9 OZ tak pôvodný žalobca nespĺnil podmienky, za ktorých môže následne postupovať podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplateniu celej pohľadávky, z ktorého dôvodu v čase rozhodovania súdu nebola preukázaná splatnosť celej pohľadávky z poskytnutého úveru. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách (kedy možno postúpiť len splatnú pohľadávku) nepreukázaním predpokladu splatnosti pohľadávky pre postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, je zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu.

18. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenia splátky splatnej dňa 10.05.2018, je nutné konštatovať, že v tom prípade by neboli splnené podmienky § 53 ods. 9 OZ (omeškanie 3 mesiace), za ktorých môže následne postupovať podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplateniu celej pohľadávky.

19. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie správne konštatoval, že nebola splnená podmienka na postúpenie pohľadávky, keď nebolo preukázané, že došlo k platnému mimoriadnemu zosplateniu celého úveru. Jedná sa o zákonnú špeciálnu podmienku, ktorá musí byť splnená v prípade postúpenia pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko ZoB je špeciálnym predpisom vo vzťahu k OZ. Teda, aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“. Neobstojí ani námietka žalobcu, že žalovaná v čase postúpenia pohľadávky bola v omeškaní viac ako 90 dní, keď zmluva o postúpení pohľadávky bola podpísaná dňa 24.06.2019 a úver sa stal celý splatným poslednou dohodnutou splátkou až dňa 10.03.2022.

20. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

21. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania neprizná (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 5 Cdo 12/2018, 7Cdo 22/2018). Z uvedených dôvodov odvolací súd úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)